

DENGE KURDİSTAN

BİJİ KURDİSTAN A AZAD Ü DEMOKRATİK

- ❖ **Dünyada, Bölgemizde ve Ülkemizdeki Gelişmeleri Değerlendiren KKP-MK Aşağıdaki Politik Tutum, Yöneliş ve Çağruları Kararlaştırır!**
- ❖ **İçerisinden Geçtiğimiz Sürecin Kimi Özellikleri!**
- ❖ **KKP Genel Sekreteri M. BARAN Yoldaşın Mesajı !**
- ❖ **Ölüm Adın Kalles olsun !**

ORGANA WEŞANA NAVENDİ A PARTİYA KOMİNİST A KURDİSTAN

SAL: 13

HEJMAR: 17

TİRMEH/1994

KKP

PARTIYA KOMINIST A KURDISTAN

21.06.1994

Yürüyüş Tertip Komitesine!

Değerli Dostlar, Yoldaşlar,

İşçi-emekçi halkımız yıllardır sürdürdüğü özgürlük mücadelesinde tarihinin en zorlu döneminden geçmektedir. Bölge ilhakçı devletleri dört bir yandan çarpaz ateşine tutmuş özgürlük mücadelesini boğmayı hedefliyor.

Son yıllarda halkımıza "dost" görünen emperyalizm yıllardır değişmeyen tutumuyla bu ilhakçı, gerici bölge devletlerinin yine arkasında. Emperyalizm ve bölge gericiliği özgürlük mücadelemiz karşısında ittifak halindedirler.

Değerli Dostlar, Yoldaşlar!

TC devleti, ordu, polis, özel tim ve köy korucularından oluşan 400 bini aşkın bir militarist güçle halkımıza saldırıyor. Tam bir kör inadıyla kirlî savaşı sürdürüyor. İlçeler, köyler, mezralar yakılıp yıkılıyor. Toplu göç dayatılıyor ve ülke topraklarının özellikle belli alanları sistemli olarak insansızlaştırılıyor. Yasal partiler kapatılıyor, devrimci insanlarımız ve yurtsever aydınlarımız sokak ortasında devletçe infaz ediliyor.

Değerli Dostlar,

Düşman kendi içindeki çelişki ve çatışmalara rağmen halkımızın özgürlük mücadelesi karşısında birleşmiştir. Düşman karşısında halkımızın özgürlük mücadelesi yaşamsal önemde birliğe ihtiyaç duyuyor. Ulusal hareketimizin bileşenleri olan tüm parti ve örgütlerin bu bilinçle davranacağına inanıyorum. Ve huzurunuzda, Güney Kürdistan'da düşmanımızı sevindiren iç çatışmayı kınıyorum. Silahların derhal susmasını talep ediyorum.

Halkımız bu zorlu kavgasında, dünya kömünist ve ilerici güçlerinin, dünya halklarının aktif desteğine, her zamandan daha fazla ihtiyaç duymaktadır. Almanya'da düzenlemiş olduğunuz "Kürdistan'a Yürüyüş" eylemi, inanıyorum ki, ulusal hareketimizin birliğini pekiştirmede ve dünya halklarının özgürlük mücadelemize desteğini güçlendirmede ileri bir adım olacaktır. Tertip komitesini ve orada yüreği özgürlük ateşiyle atan siz katılımcıları sevgi ve saygı ile selamlıyorum.

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE BÖLGE GERİCİLİĞİ ! YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK CEHPE !

**Merkez Komitesi
Genel Sekreteri
M. BARAN**

Not: Bu mesaj, Almanya'nın Frankfurt şehrin'de 25.06.1994 yapılan "Kürdiatan'a Yürüyüş" mitingine ve yürüyüşüne gönderilmiştir.

DÜNYA'DA, BÖLGEMİZDE ve ÜLKEMİZDEKİ GELİŞMELERİ DEĞERLENDİREN KKP-MK AŞAĞIDAKİ POLİTİK TUTUM, YÖNELİŞ ve ÇAĞRILARI KARARLAŞTIRIR!

1-Ulusal Özgürlük- Demokrazi- Sosyalizm Mücadelesi!

Halkımızın kendi ulusal devletini kurma uğrındaki mücadelesi meşru, yaşamsal ve tarihsel bir hak mücadelesidir.Kürt halkı kendi kaderini kendisi belirleme kavgasını veriyor. Bu kavga meşru ve haklıdır.

Kendi kaderini tayın hakların politik özü; kendi ulusal devletini özgür iradesiyle kurabilmeyi içerir. Bu hak, kültürel haklar, özerklik gibi kısmi çözümlerle (reformlarla) sınırlandırılmaz. Reformları reddetmiyoruz. Nihayi çözüme giden yolda kazanılmış mevziler olarak görüyoruz.

Ulusal sorunun emperyalizm ve bölge gericiliğinin insiyatifinde yada altındaki bir "çözüm" ü çözüm olarak görmüyor ve reddediyoruz.

Kürt ulusal özgürlük mücadelesi TC'nin bir iç sorunu değildir. Sorunun uluslararası boyutu vardır. Sorunun, uluslararası alana taşınmak gibi bir görevimiz vardır. Bu görevimizi somuta; dünya komünist ve ilerici hareketinin, dünya işçi sınıfı ve haklarının özgürlük kavgasına aktif destek vermelerini sağlamak uğruna mücadele ederek yerine getireceğiz.

Ulusal özgürlük mücadelesi, demokrasi ve sosyalizm uğruna mücadeleden koparılamaz. Halkımızın gerçek kurtuluşu ulusal özgürlükle bütünlüklü olarak işçi emekçi insiyatifindeki demokraziye, sosyalizme ulaşmakla gerçekleşebilecektir. Ulusal özgürlük, demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde, Türkiye komünist hareketiyle, Türkiye işçi ve emekçi halkıyla ortak mücadeleyi geliştirerek hedefe varacağız.

2- Kürt Sorunu Politik Bir Sorun, Çözümünde Siyasal Yöntemlerdedir:

Kürt halkına karşı, savaş başlatanlar ve kör inadiyla sürdürenler, Türkiye, İran, Irak'tır. Bu savaşta emperyalizm hep gerici bölge devletlerinden yana tavır almış, politik ve askeri olarak

desteklemiştir. Emperyalizm ve bölge ilhakçı devletleri, Kürt halkı ve tarihi karşısında suçludurlar. Savaşı başlatan bunlar, durduracak olanda bunlardır. Kürt halkı kendisini tarih sahnesinden yok etmek isteyenlere karşı varlığını sürdürme (savunma) savaşını sürdürüyor.

Kürt sorunu, T. Çiller'in " ya bitecek, ya bitecek" şeklindeki ifade ettiği askeri yöntemlerle çözümlenemez. Çözüm siyasi yöntemlerdedir. TC devleti yetkilileri sorunun demokratik, barışçı çözümlerini gerçekten istiyorlarsa şu adımları atmalıdır:

1-Kürdistan'da sürdürülen savaş derhal durdurulmalıdır.

2-Olağanüstü Hal Bölge uygulamasıyla birlikte, Özel Asayiş Kolordusu Özel Tim, Köy koruculuğu ve DGM gibi militarist, faşist kurumlar lavedilmelidir.

3- Aydınlarla, yurtsever insanlara yönelmiş cinayetler durdurulmalı. Bu cinayetleri işleyen ve devletin militarist yapısının bir parçası olan Kontrgerilla gibi cinayet odakları lavedilmelidir.

4- Mezraların, Köylerin, İlçelerin, yakılıp-yıkılması, buralarda yaşayan halkın zorla göç ettirilmesi durdurulmalıdır. Devletin militarist güçlerince, evleri yakılıp-yıkılan, mallarına el konulan ya da tarip edilenlerin zararları devletçe karşılanmalıdır.

5- Tüm politik tutuklular kapsayan şartsız bir genel af çıkartılmalıdır.

6- Türkiye ve K. Kürdistan'daki yasa-dışı parti ve örgütlerin özgürce örgütlenme ve politik faaliyet sürdürmelerini engelleyen tüm yasalar ve fiili engeller kaldırılmalıdır. Anayasa Mahkemesi tarafından milletvekillikleri alınan DEP milletvekillerinin milletvekillik ve diğer hakları iade edilmeli. Burada esas olan Kürt halkının iradesinin tanınmasıdır.

7- Mevcut faşist nitelikli anayasa iptal edilmeli. Türk, Kürt ve azınlık haklarının çıkar eşitliğini, insan hak ve özgürlüklerini güvence altına

alan yeni bir anayasanın hazırlanıp halkların genel oylamasına sunulmalıdır.

8-Kürtçe ve diğer azınlık halkların dilleri üzerindeki yasaklar kaldırılmalı. Anadilde eğitim ve basın-yayın hakkını engelleyen yasalar kaldırılmalıdır.

9- Bunların yaratacağı özgür koşullarda Kürt halkının kendi UKTH'nın özünü ve de biçiminin belirlenmesi için referandumu gidilmelidir. Bu referandum da Kürt halkı özgür iradesiyle kendi UKTH'nın biçimini belirlemelidir. Kürt halkı iradesini isterse ayrılıp bağımsız devlet kurma, isterse Türkiye halkıyla federasyon (birleşik iktidar) yönünde kullanabilir.

10- Referandum sürecinde tüm politik parti ve örgütler özgür iradeleriyle inandıktan politik hedefler doğrultusunda, propaganda ve ajitasyon faaliyetlerini sürdürebilmelidirler.

Biz KKP olarak uzun uzun yer veremeyeceğimiz tarihsel ve şu anın koşullarından hareketle iki halkın federasyonundan yanayız. Bu hedef doğrultusunda politik mücadelemizi ve propaganda faaliyetlerini sürdüreceğiz. Ama referandum sonucunda açığa çıkacak halkın çoğunluk iradesini gerçek irade olarak kabul edip, buna uygun davranacağız.

3-Türkiye İşçi Sınıfı, Emekçi Halkı, Komünistleri ve Burjuva Demokratları ...

Kürt sorunu bir yanıyla sizin sorunuzdur. Sizin tarih ve toplum karşısındaki sorumluluğunuzun bir parçasıdır. Sizin ekonomik, sosyal, yaşamsal kavgaranız, demokratik sosyalizm kavgaranızı derinden etkiliyor, ilgilendiriyor.

TC devletinin Kürt halkına karşı sürdürdüğü savaşa ayrılan trilyonlar, doğrudan sizin ekmeğinizden, aşunızdan kesiliyor. Bu kirli savaş, size yüksek enflasyon, devalüasyon, yüksek faiz, kitlesel işsizlik, açlık ve sağlık, eğitim gibi temel hizmetlere ayrılan payın daha da küçülmesi... olarak doğrudan ekonomik, sosyal yaşamınızın kötüleşmesine yol açıyor.

Bu savaş, her gün sizin canınızdan bir parçasını alıp yutuyor. Bu savaşta ne Sabancı, Koç, Toprak holding gibi işverenlerin ne Yılmaz, Demirel, Çiller, Türkeş ... gibi politikacıların ne de D. Güneş gibi generallerin çocukları ölmüyor. Siz, işçi-emekçi yığınların çocukları savaşta asker olarak ölüyor.

Ayrıca devletiniz, Kürdistan'da bir halkı ve onun tarihini, kültürünü yok etmeyi hedefliyor. Buna seyirci kalamazsınız. Kürt sorunu bölge ve dünya insanlığının bir trajedisini halini almıştır. Bu trajedinin son bulması için size ciddi görevler düşüyor.

Öncelikle devletin Kürdistan'da sürdürdüğü savaşa karşı tutum alın. Kürt halkının özgürlük mücadelesine sahip çıkan Kürt halkı özgür olmadan siz özgür olamazsınız. Son aylarda 5 Nisan paketine karşı metropollerde geliştirdiğiniz eylemlerde, Kürt halkının özgürlük mücadelesine sahiplendiniz, savaş karşıları şiarları haykurdunuz. Bu tutumu derinleştirip daha kitlesel eylemlerle TC üzerinde ciddi bir baskı gücü oluşturmalsınız. Kürt halkı ile kardeş halklar olarak yaşamak istiyorsanız, Kürt halkı ile ortak düşmana karşı ortak mücadeleyi geliştirmeyi hedefliyorsanız; öncelikle kendi devletinize karşı politik tutum alın, Kürt halkının ayrılma hakkını savunun.

Türkiye komünistleri, Kürt sorununun çözümünün emperyalizme taşınmasını haklı olarak eleştiriyorlar. Bunu eleştirmek gereklidir, ama yeterli değildir. Sorunu Kürt ve Türk işçi-emekçi haklarının kendi özgür iradeleriyle çözmelerini hedefliyorsanız öncelikle Türkiye'de Kürt ulusal sorununun demokratik çözümünü hedefleyen bir işçi-emekçi insiyatifini yaratmalısınız. Kürt işçi-emekçi yığınlarında size yönelik kuşkuyla giderecek olan, (ve Kürt sorunda katı bir sövenizmi içeren) Kemalizme ve üniter devlet yapısına karşı net bir politik çizgi geliştirmelisiniz. Kürt halkının ayrılma (bağımsız devletini kurabilme) hakkı sorunda güven verici bir politik tutum sergilemelisiniz.

Türkiye komünist hareketi; bu ve benzeri politik hedefleri, Türkiye işçi-emekçi yığınların kitlesel eylemlerinin hedefleri haline getirebildikleri oranda, Kürt ulusal sorununun çözümünde giderek ciddi bir tehlike haline gelen emperyalist müdahaleleri engelleyebilirler. İki halkın ve iki halktan komünist hareketinin ortak mücadelesinin gelişip, güçlenmesinde yolunu açmış olurlar.

Türkiye'li burjuva demokratlar!

Kürt sorunu çözüme kavuşup, Kürt halkı özgür olmadan Türkiye'de burjuva demokrasisi bile kurulamaz. 70 yıldır kurulamıyor. Yazılarınızda, TV açık oturumlarında bir çoğunuz, " TC devletinin ülkesiyle, milletiyle bölünmez bütünlük birliği" ni

savunuyorsunuz. " Kürtlerin arkasında emperyalist dış muhrakların bulunduğunu" söylüyorsunuz. Kürt özgürlük mücadelesini " bölücü faaliyet" diye nitelendiriyorsunuz. Sizler bu tutumunuzla burjuva demokrat aydın olamazsınız.

Öncelikle, kendi devletinizi, Kürdistan'ı dörde parçalayan ve her bir parçasında egemenlik kuran 4 bölümlü devletten biri olduğu gerçeğini kabul etmelisiniz. Kürdistan'ın bir ülke, Kürtlerin bir ulus olduğu gerçeğini ve Kürtlerin kendi ulusal devletini kurma hakkını kabul etmeli ve bundan hareketle kendi devletinize karşı tutum geliştirmelisiniz. Bunlar demokrat, hatta insan olabilmenin olmazsa olmaz koşuludur.

4-Dünya Komünist ve İlerici Hareketi:

Dünya İşçi Sınıfı ve Halkları, Halkımızın haklı davasına sahip çıkınız!

Halkımızın yüzyılı aşkındır sürdürdüğü özgürlük mücadelesinde, hep uluslararası destekten yoksun kalmıştır. Bunun için adına " Avukatsız Halk" denilmiştir. Şimdiki YDD koşullarında ABD ve diğer emperyalist haydutlar " kazan geleceği yerden tavuğu esirgememe" politikası ile Kürt halkının avukatlığına soyundular. Emperyalizm dünya halklarının (ve bu arada Kürt halkının) can düşmanı olduğunu, yaşadığımız sayısız acı deneylerle bizlerden daha iyi biliyorsunuz.

YDD koşullarında, halihazırda ulusal bağımsızlık sorununu çözümleyememiş halklarda (ki bunlardan birisi halkımızdır) sorunun " çözüm" ünü emperyalizme taşıyan ulusalcı güçlerin varlığı sizce de biliniyor. Eğer bugün ulusal burjuvazi ve hatta radikal ulusal akımlar, sorunun çözümünü emperyalizme taşıyorlarsa, bunda sizlerinde sorumluluğu olduğuna inanıyoruz.

Alman, Fransız, Yunanistan, İspanya, İsviçre komünistleri; ABD ve Latin Amerika komünistleri; Rusya ve Doğu Avrupa komünistleri; ulusal baskı altında yaşamın bir ulusa neye mal olduğunu yaşamış acı deneylerle iyi kavrayan, Asya, Afrika komünistleri; İlerici dünya işçi sınıfı, dünya halkları Halkımızın haklı ulusal davasına enternasyonal destek verin.

Halkımızın ve devrimci ulusal güçlerinin, " denizde boğulanın yıla sarılması" misali emperyalizme ve bölge gericiliğine el uzatmasını istemiyorsanız; ve ulusal özgürlük mücadelemizin

demokrasi ve sosyalizmi hedefleyen gerçek çözüme ulaşmasını istiyor ve katkıda bulunmak istiyorsanız:

Kürt ulusal özgürlük mücadelesine enternasyonal destek verin, Kürt özgürlük sorununu konu alan uluslararası çapta konferanslar örgütleyin, Denetimimizdeki yayınlarda, medya araçlarında, Kürt ulusal özgürlük mücadelesini ve halkımızın bu uğurda çektiği acıları işleyin, dünya işçi sınıfı ve kamuoyunu gündemine sokun.

Sorunun BM, Avrupa Konseyi ve diğer uluslararası kuruluşlara taşınmasında, halkımızın gerçek dostları olarak sizlerde aynı bir kanal açın. TC devletinin halkımıza karşı sürdürdüğü savaşta teşhir edin. Dünya işçi-emekçi yığınlarını duyarlı kılarak, emperyalist iktidarların TC'ye sağladıkları askeri ve mali yardımları kesmeleri yönünde baskı oluşturmalısınız. Ancak bunlarla uluslararası alanda sorunun üzerinde komünist, insiyatifi yaratılabilir ve ancak bunlarla emperyalist insiyatif kullanılabilir.

5-Kürt Ulusal Güçleri Arasındaki İç Çatışmayı Kuruyoruz!

Güney'deki İKDP ile YNK arasındaki iç çatışmaları değerlendiren KKP-MK;

Çatışma ortamının yaratılmasında, emperyalizmin ve bölge gericiliğinin payı vardır. Özellikle Türkiye, İran gibi ilhakçı devletler iç çatışmaları körükleyen ve hatta taraf tutan bir politika izlemektedirler. Çatışmanın bir diğer nedeni erken gündeme getirilen iç iktidar kavgalarıdır. Federe Kürt devleti bünyesinde bulunan muhafazakar İKDP ile sosyal demokrat YNK'nin yanı sıra komünistler, dinci akımlar...vb, bir çok parti ve örgüt bulunmaktadır. Bu güçler arasında iktidar olma mücadelesi doğaldır. Doğal olmayan bütün emperyalizmin ve ilhakçı devletlerin ekmeğine yağ sürmesine silahlı mücadeleyle birbirlerini tasfiyeye yönelmeleridir.

Ulusal devlet kuruculuğunda daha ilk adım atıldığı ve etrafın kendilerini yok etmeyi planlayan düşman devletlerle çevrili bulunduğu bugünkü koşullarda; G Kürdistan'lı ulusal güçlerin kendi iç birliklerini pekiştirmeye şiddetle ihtiyaç vardır. Kaldı ki, yıllardır zaman zaman tekrarlanan iç çatışmaların ulusal özgürlük mücadelesine verdiği zararları ve halkımızın bu çatışmalarda çektiği acıları, yaşamış acı deneylerle en iyi İKDP ve YNK yetkilileri bilmektedir.

KKP Güney'deki iç çatışmaya; çatışmaya taraf olan partilerin ayrı burjuva nitelikte olmaları ve önemlisi çatışmanın iç birliğin yaşamsal önemde olduğu bir süreçte meydana gelmiş olması nedeniyle, bir taraf değildir.

Partimiz KKP çatışmayı sürdüren tarafları kırıyor ve taraflar arasındaki silahlı çatışmayı derhal son vermeye, iç sorunlarına emperyalistleri ve TC, İran gibi bölge gerici devletlerini buluşturmaktan demokratik, barışçıl yöntemlerle çözme çağrısında bulunuyor.

6- Kürdistan Ulusal Demokratik Cephesi....

KKP-MK olarak tüm devrimci ulusal güçlerin bir cephe altında kalıcı birliğin yarahlmasını savunduk. Bu amaçla başlayan çalışmalara yapıcı, sorumlu önerilerle gittik. Cephenin program ve tüzüğüne oluşturulması sürecinde kimi ilkesel önemdeki önerilerimize yer verilmediği halde, cephe çalışmasından ayrılmayı düşünmedik. Örneğin programda, emperyalizme ve tekelci sermayeye karşı tutuma yer verilmesi yönündeki ısrarımıza rahmen yer vermedi. Ancak, biz cephe yönündeki çalışmaların olumlu sonuca ulaşabilmesi için, gücümüz oranındaki katkılarımızı sürdürdük.

Cephe doğultusunda atılan ilk adımlar, kamuoyuna yansidikça, halkımızda büyük heyecan ve umut yaratmıştı. Geniş yığınlar ve yurtsever aydınlar, " işte beklediğimiz budur" sevincini ve mücadeleye olan inaçlarını dile getirdiler. Ancak, aradan haftalar, aylar geçtiği halde kamuoyunca anlaşılmayan fakat bize bilinen nedenlerle cephenin kuruluşu gerçekleşemedi. Ve halen sürüme emede bekletiliyor.

Biz KKP olarak özgürlük mücadelesinin bugünkü yaşamsal ihtiyacının, hareketin, genel politik çkarları etrafında sağlanacak olan cephesel birlik olduğuna inanıyor ve buna uygun davranıyoruz. Cephenin kuruluşunu zaman geçirmeden dünya kamuoyuna ve halkımıza ilan etmek için herkesi üzerine düşen sorumlulukları yerine getirmeye çağırıyoruz.

7- Komünist Gençlik Örgütlenmesinde Atılan Adımları Güçlendirelim!

Ulusal özgürlük ve sosyalizm kavgasının en ağır bedelini hep gençlerimiz ödemiştir. Rejimin

saldırıları, en katı olarak gençlere yönelmiştir. Şehirlerde ve kırsal alanlarda gençlerimiz katlediliyor, çöplüyor, ajan, muhbir haline getirilmeye çalışılıyor. Gençlerimiz İlçe ve köylerde barınması imkansız hale getiriliyor. Gençler devletin artan baskıları karşısında; ya dağlarda silahlı mücadele saflarına katılmak, ya koruyucu olmak, ya da göç etmek seçenekleriyle karşı karşıya bırakılmıştır.

Kapitalizmin artan ekonomik, sosyal bunalımının en ağır yükünü yine gençlerimiz çekmektedir. İşsizlik en fazla gençlerimiz arasında yaygın. Yüzbinleri bulan çocuk-geç çrakları kapitalizmin vahşi sömürüsü ve ilkel çalışma koşulları altında yaşam kavgası veriyorlar.

Ancak parası olanın çocuğunu okutabildiği, mevcut burjuva eğitim sisteminde çocuklarımız, gençlerimiz okuyamamakta. Fahiş fiyatlarla kurs veren dershanelerde paralı kurs alamayanlara üniversite kapıları kapanmakta ve her yıl yüzbinlerce öğrenci üniversite kapılarında hayal kırıklığına uğrayıp işsizler ordusuna katılmakta. Anadil de eğitimin yasak olduğu, okul ders kitapları Türk şovenizmini genç beyinlere taşıdığı mevcut eğitim sistemi, gençlerimizin geleceğini karartmaktadır.

Bütün bu ağır koşullar altında; yurtsever, devrimci ve komünist gençliğimiz, özgürlük ve sosyalizm kavgasından kopmadı. Tarihin her döneminde olduğu gibi bugünde militan mücadelesinin en ön saflarında dövüşmekte.

YCKK 11 Yoldaşlar,

Gençlik geleceğimizdir bilinci ve tarihsel sorumluluğuyla davranan komünizan gençler; özgürlük mücadelesinin koşulları en ağır, en sıcak geçtiği; burjuva rejimin gençliğe çok yönlü saldırıları içerisinde olduğu; dini gençliğin kapitalist rejime soluk aldırabilmek için " refah, eşitlik, cennet" vaatleriyle gençliği büyük özgürlük ve sosyalizm davasının yolundan ayırmayı hedeflediği bugünkü koşullarda siz YCKK olarak, gençliğin örgütlenmesine inanç ve kararlıkla sarıldınız, sosyalizmin bayrağını genç kuşağa taşıdınız/taşıyorsunuz. Kısa denilecek bir süre, Kürdistan-Türkiye ve Avrupa'da komünizan gençliğin örgütlenmesinde önemli değerler yaratınız. Kutuyoruz sizleri.

Marksizm-Leninizm ideolojisini rehber aldıkça, halkımıza ve tarihe karşı derin bir

sorumlulukla davrandıkça; ulusal özgürlük ve sosyalizm davasının en zorlu görevlerini başarıyla yerine getireceğimize inanıyoruz.

Halkımıza ve sizlere her türlü baskıyı, katliamı, karanlık yılları reva gören, ulusal özgürlüğümüzün can düşmanı TC devletine karşı millîtan, meşru ve yığnsal bir kavgayı geliştirin.

Siz gençliğin geleceğini bugünden ipotek altına almaya çalışan, geleceğimizi karatan talancı, vahşi kapitalizme karşı, burjuvazinin daha fazla kar ve sömürü demek olan kapitalist serbest piyasa düzenine karşı tutum alın. Kapitalizme karşı sosyalizm bayrağını yükseltin.

Kavganızın aracı olarak örgütlenme yapınızı güçlendirin. Saflarınızda gevşemeye, bireysel çıkarları öne alan yönelişlere ve ideolojik belirsizliğe izin vermeyin.

Yurtdışındaki YCKK örgütlenmesini salt Kürdistan gençliğinin örgütlenmesi ile sınırlandırmayın. Uluslararası komünist, ilerici, yurtsever gençlik örgütleriyle enternasyonal ilişkileri karşılıklı ortak değerler üzerinde geliştirin.

8- Temel Görevimiz Komünizmin Sınıf Temellerini Güçlendirmek...

Ülkemizin kentleri, giderek işsizler ordusunun barındığı kentlere dönüşüyorlar. Özellikle 5 Nisan kararlarından hemen sonra, kitlesel işten atılmalar birbirini izliyor. İşsizlik emeğiyle geçinmekden başka hiç bir geliri olmayan insanların üzerine tam bir karbasan gibi çöktü. Kahveler, sokaklar işsizlerle dolup taşıyor.

Çalışan işçilerin ücretleri donduruldu, sosyal yardım hakları daha da kısıtlandı. Bir yandan öni alınamayan enflasyon ve hayat pahalılığı diğer yandan ücretleri dondurulan ücretlilerin ekonomik yaşam kavgası...

Sermayeye karşı işçi sınıfının mücadele araçları olan sendikalar; başlarındaki satılmış yöneticiler nedeniyle hükümetin ve sermayenin yanında saf tutuyorlar. San sendikacılar temsil ettikleri işçilere karşı ihanet içindedir. "Hükümet, işveren ve işçilerin bu zor dönemde toplumsal uzlaşmaya gitmeleri gerekiyor" söylemi adı altında işçi sınıfını sermayeye satıyorlar.

Komünistlerin, devrimcilerin sınıf içerisindeki temelleri zayıf olduğundan, san sendikacı yöneticilere rağmen işçi sınıfının

sermayeye karşı kitlesel eylemlere kahlmasına öncülük edemiyorlar. Son yıllarda komünizmle, sınıf arasındaki bağların zayıflaması işçi sınıfının sermayeye karşı mücadele koşullarının daha da ağırlaşmasına yolaçtı.

Sanayi, tarım ve kamu çalışanlarından oluşan ve toplamı milyonları bulan işçi sınıfımız gerçek anlamda örgütsüzdür. Bu örgütsüzlüğün bedelini işçi sınıfımız ve halkımız ağır sonuçlarla ödemektedir.

Bütün bunları değerlendiren KKP-MK'ısı,

1- Ulusal özgürlük mücadelesinde, işçi-emeçli insiyatifini etkin kılabilmek için; yurtsever, devrimci, komünist işçileri etkin mücadele etmeye çağırır.

2- İşçi sınıfı kapitalizmin ağır bunalımının sonuçları olarak; işsizliğe, enflasyona ücretlerin dondurulmasına, sendikasılaşmaya karşı ekonomik, sosyal hak arayışlarını, kapitalizmin kendisine karşı bir mücadeleye dönüştürerek sürdürmeyi ve sermayeye karşı bu kavgasında Türkiye işçi sınıfıyla ortak mücadelesini güçlendirmeye çağırır.

3- K. Kürdistan'lı komünistleri, devrimcileri işçi sınıfıyla ve işçi sınıfının mücadelesiyle bağları güçlendirmeye başa almalarını, komünizmle sınıf arasındaki ucurumu giderek kapatmayı, vanılması gereken birincil hedef olarak belirleyip, bu uğurda mücadeleye çağırır.

4- Özel olarak tüm parti yapısının bugün önlerindeki temel görevin; sınıfa gitmek, sınıfın içerisinde etkin yer almak; sınıfa ideolojik-politik bilinç taşıyarak komünizmin sınıf içerisinde derin kök salmasında yol almak; kısacası komünist partinin sınıfla bütünleşmesi mücadelesini tüm görevlerin başına alma çağrısında bulunur.

9- Siyasi Tutukluların DGM'lere karşı Direnişlerine Destek Çağrısı!

Ağnıklık olarak Kürdistan'lı olan 10 bini aşkın Kürt ve Türk devrimci, devlet tarafından "terörist" iddiasıyla tutsak edilmişler. N. Demiral başta olmak üzere DGM savcılar gece-gündüz demeden çalışıyorlar. İddianame üstüne iddianame hazırlıyorlar. Tutuklama furusu DGM'lere devam ettiriliyor. Her gün onlarca özgürlük ve sosyalizm savasçısı tutuklanıp cezaevine konuluyor.

Devrimci basın kapsamındaki yayınlar, DGM'lere ya kapatılıyor, ya da milyarları bulan para cezasına çaptırılıyor. Yazı işleri müdürleri, köşe

yazarlar, aydınlar " fikir suçusu terörist" iddiasıyla tutuklanıyorlar. Türkiye ve K. Kürdistan, giderek bir toplama kampına dönüştürülüyor.

DGM'ler, devletin bir faşist kurum niteliğindedirler. Diğer mahkemelerden farklı özel bir yasayla kurulmuştur. Faşist gerici nitelikleri belirgin olan savcılar, hakimler özel olarak görevlendirilmişlerdir. Rejimin (Tükümetin) doğrudan siyasal tercihlerine uygun davranmaktalar.

Cezaevlerinde onbinleri bulan siyasi tutuklulara " terörist" ler denilerek diğer adi tutuklulardan farklı bir uygulamaya tabi tutulmuşlar. Açık görüş yasaklanmış. Birçok cezaevinde halen devrimci, ilerici kitap, derginin içeri alınması yasak. Eski düzeyde olmasada işkence, baskı devam ediyor. Hücre sistemine dayanan ve " ölüm mazgalları" olarak ünlenen Eskişehir cezaevi yeniden açılmak üzere...

Cezaevlerinde yatan binlerce siyasi tutuklunun DGM'lere karşı başlattığı direniş, esas olarak cezaevlerindeki yaşam koşullarının iyileştirilmesini hedeflemiyor. Bu direniş rejime ve o'nun faşist bir kurum olan DGM'lere karşı siyasal bir tutumla başlatılıyor. DGM'leri boykot edip tanımamak ve somut olarak mahkemelere çıkmamak tavrı, DGM'lerin lavedilmesini hedefleyen siyasal bir tavır olup, yerinde bir tutumdur.

KKP-MK'si siyasi tutukluların DGM'ler karşı başlattığı bu direniş destekliyor. DGM'lere karşı şanlı direniş geleceği bulunan işçi sınıfını; siyasi tutukluların başlattığı direniş desteklemeye çağırıyor. Direnişin, dünya ve ülke kamuoyuna taşınmasında, önemli sorumlulukları bulunan devrimci, sosyalist basınıma, direnişe omuz vermeye çağırıyor. Yurtiçinde, yurtdışında parti ile komsomol, zengin eylemlerle direniş cezaevinin duvarlarının dışına taşınmalıdır.

10- Kadınların Örgütlenmesinde Bir Adım İleri!

Kürdistan ulusal özgürlük mücadelesi tarihi, bir yanıyla Kürt kadınının baskıya ve sömürüye karşı aktif mücadele tarihidir. Bu mücadele tarihinde; L. Qasım'lar, Z. Alkan'lar, D. Türkmen'ler ... gibi sayısız lider ve militan kadın idam edildi, özgürlük uğruna kendini yaktı, işkence gördü ve öldürüldü. Tüm bunlar kadınlarımızı yıldırmadı. Bugün

özgürlük kavgasının en dinamik gücü olmaya devam ediyorlar.

Kadınlarımız yine polis coplarının açık hedefidirler. Cezaevindeki özgürlük tutanaklarının can yoldaşlarıdır. Yasa-dışı faaliyetin militanı ve sırdaşlarıdır. Kapitalizmin ağır ekonomik sömürüsüne karşı erkeklerle birlikte mücadelelerin militan nefeleridirler. Kısacası ulusal özgürlük ve sosyalizm kavgasının savaşçılarıdır.

KKP-MK kadınları özgürlük ve sosyalizm bayrağı altında mücadelelerini bir adım daha ileri (örgütlü düzeye) taşımaya çağırıyor. Yurtsever-sosyalist kadınların örgütlü bir güç olarak politik arenada gücü yer almaya çağırır ve tüm gücüyle yanlarında olduğunu, mücadelelerini örgütlü düzeye vurdurmada her alanda destek vereceğini belirtir.

11- Dünya Demokratik Güçleri, İnsan Hakları Savunucuları... TC Devletine " DUR" Deyin!

Halkımızın son yıllarda (özellikle son aylarda) kendisine dayatılan bir göç trajedisini yaşıyor. Bu trajedi halkımıza yaatan TC devletidir. Faşist-militarist devlet K.Kürdistan'da Köyleri, İlçeleri yakıyor, yıkıyor, buraları barınmaz hale getiriyor. Devlet güçlerinin kendisi halka üç seçenek dayatıyor. " ya koruyucu olun ya dağa çıkan ya da göç edin" Ve halk çaresiz kalarak göç ediyor. G. Kürdistan'a göç eden halka ilişkin, TC devleti yetkilileri pervasızca şunları söyleyebiliyorlar. " PKK bunları göç ettiriyor, orada politik malzeme olarak kullanmak için"

TC'nin zorla dayatığı göç sonucu; milyonlar bulan halkımız Türkiye'nin metropollerine taşındı. Ve son aylarda onbinleri bulan insanlarımız canını kurtarabilmek için G. Kürdistan'a göç etti.

Zor olmadan sebebiyle yere kimsesiz toprağın, evini, malını bırakıp göç etmez. Ortada bir gerçek var; TC devleti bütün dünya insanlığının gözleri önünde Kürt halkını katliamdan geçiriyor. Dün Ermenilere yaptığını bugün Kürtlere yapmak istiyor.

Güney Kürdistan'a göç eden insanlardan yokulmuş sırasında ağır koşullar nedeniyle (örneğin sığın geçerken mayına çarpıp) ölenler, yaralananlar oldu. Şu anda Güney'de dağlarda kurulmuş kamplarda açlıkla, salgın hastalıklarla yitizüzedirler. Ve üstelik TC uçaklarının her an üzerlerine

birakabileceği kimyasal bomba korkusuyla orada can derdindedir.

Demokratım, insanım, yurtseverim, komünistim diyen herkes ve her kuruluş Kürt halkının bu acil sorununa el atmalı, sahip çıkmalı. Sorunu BM başta olmak üzere tüm uluslararası düzeyde kuruluşlara taşımalı, şu anda yaşamsal ihtiyaçları karşılanmalı ve yakın sürede (kış

gelmeden) tekrar topraklarına dönebilmenin koşulları yaratılmalı. TC devletinden bu insanların can ve mal güvenliklerini teminat altına alan garantiler istenmeli ve bunlar güvence altına alınmalıdır.

GULA ROJHILATIM

*Gula baxe bılıştı rojhilatım.
Dı tarıxa şeve rojım hılatım.
Jı nav singa deme pijkime iro,
Dı tarixe fıreh hatım, Feratım.
Hemi jinım, dıxwazım xweş vijinım,
Hezar ü nehsedi şın büme katım.
Bıruskı, pır çırüsk ü hewr ü tavan
Bı humhum tem, jı ezmane welatım,
Lehime ez dı ser hev re dıborım.
Dıxazım nü bıkıım rez ü çıvatım.
Bırusk ü pet ü ar ü keone sojım,
Jı püt ü lat ü lahüt re şewatım.
Dısojım le dıkım roni şeva reş
Çıra kora ye ev kar ü xebatım,
Dı ve re de ez dıçım le seg dıqorım.
Fıdakarım, lı ser reça felatım.
Dıxazım ez dı ser hev re bıfürım.
Xebatım, şorişım, xweş keferatım.
Cıhan tev de weki pingav ü derya
Tene je re weki cok ü qenatım.
Bı daxwazım ko serbesti dıxwazım serbılındı.
Jı milet re dı ve şabate hatım.*

CIGERXWIN 1973

İÇERİSİNDEN GEÇTİĞİMİZ SÜRECİN KİMİ ÖZELLİKLERİ ALİ DERSİMLİ

1- Dünyada kendi ulusal devletini kurmamış az sayıda uluslardan biri olarak, ulusumuzun özgürlük mücadelesi tüm parçalarda devam ediyor.

Halkımız kendi ulusal kaderini belirleme uğrundaki kavgasında kararlıdır. Emperyalizm ve bölge gericiliğinin tüm saldırılarına rağmen özgürlük

kavgasını tüm kararlılığıyla sürdürmektedir. Bu kavgada halkımız ağır bedeller ödemektedir. Dört parçada süren özgürlük uğruna yüzbinlerce şehitler verildi. Halen hergün dağlarda onlarca devrimci insanımız, şehir merkezlerinde savunmasız aydınlarımız, yurtsever insanlarımız katlediliyor. Halka toplu göç dayatılıyor. Özellikle TC devleti K. Kürdistan'da demokratik (nüfus biçimi) yapıyı tarip eden bilinçli şoven bir politika izliyor. Amed, Botan esas olmak üzere ulusal bilincin ve özgürlük kavgasının kitle dayanağının güçlü bulunduğu alanlar, zorla dayatılan göç sonucu insansızlaştırılıyor.

TC devleti ordu, polis, Özel Tim ve Köy koruyucularından oluşan 400 bini aşkın bir militarist güçle oluk oluk kan akıtıyor. Özgürlük mücadelesini boğabilmek amacıyla TC devleti, yıkmak, yakmak, dağıtmak, öldürmek gibi her türlü terörist eylemi mübah sayıyor. Özgürlük mücadelesi uğrunda savaşan, savunan, pasif destek veren ve hatta tarafsız kalanları iç düşman ilan ediyor. Tüm bunları yaparken kendi faşist gerici yasalarını bile çiğmiyor. Kürt ulusal özgürlüğünü savunan, Türk, Kürt ve diğer azınlıklar, sendikalar, yazarlar..... Savcıların hışmına uğruyorlar. İsmail Beşikçi, F. Başkaya, M. Ceylan, H. Gerger... gibi yüzlerce aydın insanımız "Fikir suçlusu, terörist" olarak cezalandırıldı., cezaevlerine konuldu. Devrimci yayıncılar sırf Kürt/Kürdistan

sözünden dolayı bile toplatılıyor. Sahipleri ve yazı işleri müdürlerine milyarlarca para ve onlarca yıl hapis cezaları veriliyor. TC devleti, son yıllarda üzerinde artan uluslararası güçlerin baskılarına rahmen askeri çözümde ısrar ederek siyasi çözüme yanaşmıyor. Sorunun çözümü için adımlar atmıyor. Mümkün olduğunca sorunu zamana yayıyor, erteliyor.

2- TC devletine Kürt sorununun "askeri çözüm" ü üzerinde ordu ile hükümet arasında tam bir konsensus (uyum) oluşmuştur. Şöyle demek daha yerinde olur; Ordunun "askeri çözüm" yönelişine hükümet "tamam" demiştir. Başbakan Çiller'in histerik çılgınlık atarak "ya bitecek ya bitecek" kör inadıyla ısrar edilen "askeri çözüm" Türkiye halkına ve TC ekonomisine de oldukça pahalıya mal olmaktadır.

Son yıllar da (1989'lardan bu yana) açığa vuran ve giderek derinleşen ekonomik bunalımın asıl nedenlerinden birisi "askeri çözüm" hedefiyle Kürdistan da sürdürülen kirli savaştır. Bu savaşın Türkiye ekonomisine maliyeti üzerine, bugüne kadar çok şeyler yazıldı. Savaşın bir yıllık maliyeti en azından 300 trilyon civarındadır.

1994 yılı başlarında görünürde, finansal alanda açığa vuran krizin, bugün gerçekte kaynak sıkıntısı ve üretim sıkıntısı olduğu herkesce kabul ediliyor. Türkiye ekonomisinde belli aralıklarla tekrarlanan krizlerin her birisi, bir öncekinden daha boyutlu ve yapıyı daha sarsıcı olarak gündeme geliyor. 1990 ekonomik krizi, 1980 ekonomik krizinden daha boyutludur. 1980 krizinde bankerler batmıştı. 1990 krizinde bankaları batracaktır. Kimi bankalar kapandı bile.

Türkiye ekonomisi şu an ciddi kaynak sıkıntısı ve üretim krizini yaşıyor.

Ekonominin en büyük işletmeleri ve en can alıcı sektörlerinde (otomotiv, beyaz eşya... gibilerinden) üretimi ya belli süreler içinde tamamen durduruyorlar ya da üretim hacmini düşürüyorlar. Ekonomik kriz daha şimdiden TC tarihinde, en yüksek enflasyon, en yüksek devalüasyonlar, en yüksek faiz ve kitlesel işten çıkartmaların çığ büyüklüğü işsizliğe neden olmuştur.

Yine üretim krizinin beslediği ithalat-ihracat arasındaki uçurum hızla büyüyor. son yıllar da ithalat artarken, ihracat tersine düşmüştür. Bunun anlamı, Türkiye toplumu az üretmiş, çok tüketmiştir. 1989 yılında " ihracatın ithalatı karşılama oranı yüzde 74,8 iken, 1993'te bu oran yüzde 52,2'ye düştü" 1991'de 7,3 milyar dolar düzeyinde olan dış ticaret açığı 1993'te 14,2 milyar dolara ulaşarak rekor kırdı, 1994 yılı başlarında dış borçlar 70 milyar dolara, iç borçlanma ise 400 trilyon lirayı buldu.

Bu rakamlar, Türkiye ekonomisinde ciddi bir üretim krizinin yasadığını ve ekonominin sırtının giderek duvara dayandığını bize gösteriyor. Emperyalizmin ve mali kuruluşlarının dayattığı " stand-by" reçeteleri ile bunalım aşılmaz. Ciddi kaynak sıkıntısı ve üretim krizi içerisinde bulunan ekonomik yapı paracı politikalarla aşamaz. İç ve dış borçlanma, faiz ve devalüasyonlardan ibaret olan paracı politikalar mevcut bunalımı daha derinleştirecektir.

3- Kapitalist rejimin değişmez yasasıdır; Ekonomik bunalımın ağır yükü bir kez işçi ve emekçi halk yığınlarının sırtına bindirildi. 5 Nisan paketiyle gelen zam şoku daha atlatılmadan, İMF gündeminde ikinci kemer sıkma paketi sesizce yürürlüğe konuyor. İşçi ve dar gelirlilerin ücretleri donduruldu. Üretici köylünün alım gücünü kısan düşük taban fiyat politikası yürürlüğe konuldu.

İşçi-emekçi yığınlarda yaşamsal ekonomik sosyal talepler uğrundaki mücadelelerini engellemek için polisiye tedbirler aldırıldı. Ve generallerinin

insiyatifinde hazırlanıp kamuoyuna açıklanan " demokratikleşme planı" nın bir anti-demokratik uygulamalar planı olduğu gerçeği yığınlarda şok etkisi yarattı.

Tüm bu olup bitenlere karşılık 5 Nisan felaket paketine karşı Türkiye ve Kürdistan'dan emekçi yığınlardan yükselen kitlesel tepkiler son derece zayıftır. Türkiye'nin metropollerinde gelişen belli kitlesel eylemler hem yetersiz, hemde polis devletinin vahşi saldırılarıyla sindirilmeye çalışıldı.

4-Kürt Halkı Can Derdinde, Emperyalizm ve İlhakçı Devletler Et Derdinde!

Kürt sorunu; şu an Ortadoğunun birincil sorunu halini almıştır. Bölgede 30 milyonu aşkın nüfus gücüyle; strajik, coğrafik konumuyla; petrol başta olmak üzere zengin doğal kaynaklarıyla; Türkiye, İran, Irak Suriye'nin Kürt halkının iradesine rağmen çizilmiş bulunan mevcut devlet sınırlarını değişime zorlamasıyla ve özgürlük uğruna savaşılan etkin politik gücüyle Kürt, Kürdistan olgusu Ortadoğu da etkin olmak isteyen herkesin üzerinde kavga verdiği bir sorun halini almıştır.

" Koyun can derdinde kasap et derdinde" halk deyimindeki benzetme, tam da Kürt ulusal özgürlük mücadelesinin içerisinde bulunduğu konumunu yansıtmaktadır. Kürt halkı gerçek anlamda can derdindedir. Halkımız bölgedeki etkin devletlerin topraklarında yüzyıllardır devam eden işgalin sona ermesini istiyor. Halkımız ülkesinde kendi kaderini dış emperyalist müdahalelerden uzak kendisi tayin etmek istiyor. Kendi yeraltı yerüstü kaynaklarının hükümdarı olmak istiyor. Kültürel ve sosyal gelişmesini çağdaş düzeye ulaştırarak, dünya haklarının eşit ve özgür bir bileşeni olmak istiyor. Halkımız, özgürlük, demokrasi, eşitlik istiyor, can ve mal güvenliği istiyor.

Türkiye, İran, Irak, Suriye.... gibi ilhakçı devletler ise tamda et derdindeki kasap rolündeler. Bu dört ilhakçı devlet,

Kürt sorununu aralarındaki her türlü çelişki ve çatışmanın üstünde tutan bir politika ile " ortak sorunları" olarak ele alıyorlar. Kürt özgürlük mücadelesini yıllardır çarpaz ateş altında tutarak boğmak istiyorlar. İran gerici molla rejimi, 8 yıl boyunca savaştığı Irak'ın bugün " toprak bütünlüğü" derdine düşmüş! Ve Güney Kürdistan'lı kimi ulusal güçlere saldırı düzenlemektedir. Kürt halkı ve özgürlük mücadelesi Türkiye, İran ve Irak'taki militarist devlet gücünün yıllardır saldırdığı tek hedef olmuştur. Kürt halkını kurbanlık koyun gibi boğazlayabilmek için, tüm askeri güçlerini, tüm ekonomik varlıklarını seferber etmişlerdir. Son yıllarda Kürt halkının " dostu" rolüne soyunan ABD ve diğer emperyalistlerde gerçekte halkımızın can düşmanıdır. Emperyalist haydutlarda et derdindeki kasap konumundalar. Ortadoğu ve Kürt sorununda izledikleri politikalar ayrıntılı irdelendiğinde kasap konumlarını rahatlıkla görmek mümkündür.

Emperyalist devletlerin Kürt sorununda izledikleri politikalar ABD ve diğer emperyalist devletler, bugün de Ortadoğu'da egemenliklerini pekiştirmenin bir aracı olarak Kürt sorununa " sahip" leniyorlar. Bunlardan kimsenin kuşkusuz olmasın. Emperyalizm tarih sahnesine etkin çıktığı 1900'lı yılların başlarında Kürdistan'ın dört parçaya bölünmesinde doğrudan rol üstlendiler. Ve bugüne kadar Kürdistan'ı ilhak eden bölge devletlerinin hep arkasında oldular. ABD ve diğer emperyalist haydutlar, bugün Kürt halkının kimi ulusal haklarına " sahip" çıkıyorlarsa, bunu Kürt halkının dostları olduklarından yapmıyorlar. Tam tersine bölgede egemenlik kurma çıkarlarına uygun düştüğü için yapıyorlar. Çünkü emperyalizm Kürt'leri, Ortadoğu'da egemenliğini pekiştirmede yeni bir dinamik bir güç olarak görüyor ve " kazın geleceği yerden tavuğu esirgememe" politikasıyla sahipleniyor.

Ayrıca emperyalistlerin Kürt'lere " sahip" lenme adına ileri sürdüğü talepler kimi ulusal hakların ötesine geçmiyor. Emperyalizm, mevcut ilhakçı devletlerin sınırları çerçevesinde " Kürtlerin kültürel hakları" ya da en ilerisi " kültürel özerklik" gibi hakların ötesinde bir şeyi savunmuyor. Kaldı ki bunları savunması yeni de değildir. Bu politikanın özü şudur: Emperyalistler, bir eli Türk'lerin, Arap'ların, Fars'ların cebinde, diğer elleri Kürtlerin cebinde olarak bölgede daha etkin davranmayı amaçlamışlardır. Bu amaçlarına bugün daha fazla yaklaşmışlardır.

Emperyalistler, gerek tek tek ülkelerin iç politikalarında etkin olmada gerekse, bölge düzeyinde etkinlik kurmada genellikle tek ata oynamamışlardır. Birden fazla ata birden oynamayı uzun vadeli etkinlik kurabilmenin gereği saymışlardır, aynı politika bugün bölgemizde de izlenmeye çalışılıyor. Bir yandan TC, İran ve Irak'taki iç politikada farklı politik güçlere birden oynamak, diğer yandan bölge düzleminde hem Türk'lerle, Arap'larla, Fars'larla hemde Kürt'lerle ilişki içinde olmalı.

Emperyalizm bu politik ilişkileri sayesinde bölgede, devletler arası ya da aynı devletin (aynı halkın) farklı politik güçleri arasında bölgesel savaflara (silahlı çatışmalara) varana kadar çatışmalı ortamlar yaratatarak, varlığını etkin korumayı hedefleyebilir. Bu çatışmalar sayesinde, taraflardan birisinin yardım çağrısı (!) üzerine bölgeye askeri güç olarak girebilir. Irak ile Kuveyt arasındaki savaş sonucunda, Kuveyt'e ve Sudi Arabistan'a asker göndermesi gibi. Saddam rejiminin Kürt'lere saldırısına önce yeşil ışık yakıp, sonrada Kürt'lerin hamisi rolünde Çevik Güç'ü bölgede konumlandığı gibi....

5- Suda Boğulan Yılana Sarılması:
Kürdistan dört ilhakçı devlet tarafından paylaşılmış konumu ve Kürtlerin

bu işgalci devletler haklarıyla aynı islami dini inanca sahip olması durumu özgürlük mücadelemizin tarihsel trajedisini oluşturmaktadır.

Kürdistan'da sadece, Türk'ler ya da Arap'lar veyahut Fars'lar tarafından ilhak (veya sömürge) edilmiş olsaydı, özgürlük mücadelesi bugüne sarkmış olmazdı. Hatta, salt iki güç tarafından işgal edilmiş olsaydı, durum yine bugünkünden kesin olarak farklı olacaktı. Çünkü her iki durumda da, gerici bölge devletlerinin Kürt ulusal özgürlük mücadelesini çarpaz ateş altına alan dörtlü itifakin nesnel zeminini bulunmazdı. Yine her iki durumda Kürt ulusal özgürlük mücadelesi, bugünkünden daha ileri uluslararası destek bulabilirdi.

Uluslararası düzeyde Kürtlere destek vermek isteyen herkes; Arap'lar, Türk'ler, Fars'lar gibi Ortadoğu'nun etkin güçlerini hep karşılarında bulurlar. Ve Ortadoğu'da etkin politikaları izlemek isteyen herkes bu üçlü gücü ciddi olarak kaale almak zorunda kalıyor.

Dünya çapında ulusal bağımsızlık mücadelesinin çığ gibi büyüdüğü 20.yy ikinci yarısında, SSCB ve diğer sosyalist ülkeler genelde ulusal kurtuluş hareketlerini politik ve askeri olarak etkin desteklerken; Ortadoğu'da Arap'lar, Fars'lar ve Türk'lerle "iyi komşuluk ilişkileri" adına Kürt sorununa hep temkinli yaklaşmışlar, zaman zaman da hatalı politikalar izlemişlerdi. Türk'ler, Arap'lar, Fars'lar olarak bu üç bölge gücünü birden karşılına alabilecek bir Kürt politikası izleyememişlerdi. Kürtlerin tarihe "avuksuz halk" olarak geçmesinin temel nedenlerinden biri izah ettiğimiz bu tarihsel trajedir.

Kürt'ler dini inanç olarak Hıristiyan yada tersine ilhakçı devlet halkları hıristiyan, Kürtler ise müslüman olsalardı, yine kurtuluş mücadelesi yıllar öncesinde zafere ulaşırdı. Çünkü bu varsayımdan hareket ettiğimizde: Birincisi; Kürt'lerle Türk'ler arasında bugünkü ekonomik,

sosyal, demokratik entegrasyon gerçekleşmedi. K. Kürdistan'daki toplam Kürt nüfusunun yarısına yakın TC devletinin metropollerine yerleşmezdi. İkincisi; hem ayrı parçada hemde parçalar arasında ulusal dinamik bugünküyle kıyaslanmayacak ileri boyuta olurdu vb.

Bu tarihsel trajedi nedeniyeldir ki, her bir parçada ayrı ayrı mücadele eden Kürt özgürlük hareketlerinin tarihi yanıyla kendi aralarındaki iç çatışmaların tarihidir. Bulunduğu parçadaki işgalci devlete karşı savaşırken, diğer bir parçayı işgal eden ve oradaki Kürt halkına kan kusturan işgalci devletle ittifaklara girmiş ve belli oranlarda destek almıştır. İlhakçı devletlerin, bir diğer parçada ulusal mücadele veren bir harekete verdiği desteğinin mutlaka bir bedelli olmuştur. Şu ve ya bu parçadaki ulusal hareketlerin iç çatışmasında olsun, farklı parçalardaki ulusal hareketlerin çatışmasında olsun, mutlaka ilhakçı devletlerin kıskırtıcı faaliyeti olmuş ve önemlisi bu çatışmada taraflardan birinin yanında yer almıştır.

Son örneği İKDP ile YNK arasında yada bir süre önce İKDP ile PKK arasında olduğu gibi Kürt ulusal hareketlerinin kendi aralarında da iç çatışmaların esae sorumlusu, emperyalizm ve bölge devletleridir. Kürt ulusal hareketlerinin bu çatışmalarda hiç bir hataları olmamıştır denilemez. Ama kendi aralarındaki çatışmaları "Kürtlerin bir karakteri" olarak görmek saçma olur. Kürtler, emperyalizm ve bölge gericiliğinin "böl-parçala-yönet" politikasının bir sonucu olarak belirttiğimiz konuma düşmüşlerdir.

Belirttiğimiz dörtlü çarpaz ateş arasında özgürlük mücadelesi veren herhangi bir ulusal hareket (part-örgüt) "suda boğulanın yılanı sarılması" örneğinde olduğu gibi, bir diğer işgalci devletle ilişkiye girmiş, destek almaya çalışmıştır. Hatta son yıllarda ulusal önderlikli ulusal hareketler daha net olarak yılanın büyüğüne yani emperyalizme

sarılmışlardır. Bu süreç giderek derinleşiyor.

M. Barzani liderliğindeki İKDP ve C. Talabani liderliğindeki YNK ve İran KDP'si farklı emperyalist devletlerle ve bölge gericiliğiyle yıllar öncesinde ittifaklar kurmuşlardır. İ-KDP ve YNK gibi ulusal hareketlerinin birincisi, burjuva ulusal nitelikleri ikincisi, Kürdistan tarihsel trajedisini oluşturan koşullar ve üçüncüsü, bu koşullarda izledikleri kurtarılmış bölge stratejisi gibi temel nedenlerden dolayı bölge gericiliği ve emperyalizmle ittifakları kaçınılmazdır. Kaldı ki, bugünkü "Yeni Dünya Düzeni" (YDD) koşullarında burjuva önderlikli salt ulusal kurtuluşçu hareketlerin emperyalizme karşı, hatta bölge gericiliğine karşı tutum alabilmelerinin maddi dayanakları kalmamıştır. Bu gerçeği artık görmek gerekiyor.

SSCB yok, Sosyalist sistem yok, anti-emperyalist bağlantısızlar yok, Asya ve Afrika'da ulusal bağımsızlık hareketleri ulusal devletlerin kuruluşuyla evre olarak sona erdi, dünya işçi sınıfının sosyalizm uğruna mücadelesi zayıf ve ulusal bağımsızlık mücadeleleri çok az sayıda halkın mücadelesiyle sınırlı olarak devam ediyor. Bu koşullarda ulusal bağımsızlık mücadelesinin sürdüğü ülkelerde burjuva ulusal hareketler, neye dayanarak hangi dinamikten güç alarak, emperyalizme karşı tutum alacak? Barzani'nin İKDP'si ya da Talabani YNK'si bugün, sınıf konumlarının gereğini yapıyorlar.

PKK, zaman zaman İKDP ve YNK'ya çok ağır eleştirilerde bulunmuştur. Ancak PKK'de Kürdistan'ın belirttiğimiz aynı tarihsel trajedi koşullarında savaşıyor. Ve İKDP, YNK gibi aynı kurtarılmış bölge stratejisi izliyor. Adına "taktik politika" diyerek, ilhakçı devletlerarası ilişkilerden aynı yararlanma politikası izliyor. PKK'nin önemli farkı, ideolojik terör olarak sosyalizmi savunmasıdır. Fakat bu savunuyu soyut kalıyor. Ve sosyalizm savunusu soyut teorik söylemlerle sınırlı kaldıkça, pratik

politikada izlediği salt ulusal kurtuluşçu çizgiyi sürdürdükçe varıp-varacağı yer, İKDP yada YNK'nun vardığı yerden farklı olmayacaktır. Son aylarda PKK'nun bu doğrultuda adımlar attığı görülmektedir.

PKK, ciddi ve sorumlu eleştiriye en çok ihtiyaç duyduğu bir süreçten geçiyor. PKK'ye yönelik eleştirimizin özü, geldiği, geleceği yerden çok, PKK'yı Barzani ve Talabani'nin geldiği yere sürükleyen strateji ve taktiklerine ilişkindir.

Sonuç olarak; özgürlük uğruna mücadele veren güçler tek tek her bir parçada dağınıklığı aşmadılar, cephe düzeyinde kalıcı birlik yaratamadılar. G. Kürdistan'da Federe Devlet bünyesinde sağlanan birlik ise bugün KDP-YNK, çatışması nedeniyle ciddi sarsıntılar geçirmektedir. Yine dört parçada mücadele veren güçler arasında dayanışmayı sürekli kılacak ve zaferin yakın olduğu parçadaki kavgaya desteğini vermesini başa alacak kalıcı bir birliklik halen yaratılmamıştır. Durum buyken, emperyalizm Kürt ulusal sorunu üzerinde artan etkileri ve burjuva ulusal güçleri artan oranda etkisine alması; ulusal hareketin saflarında ciddi ayrışmaları dayatıyor.

Emperyalizmin Kürt ulusal sorunun "çözüm"ünde artan etkinliğine karşı, sorunu dünya komünist hareketine, ilerici güçlerine, dünya haklarına taşıyarak; halkımızın özgürlük ve sosyalizm mücadelesine enternasyonal destek yaratmak görevi ile yüzyüzedir. Bu yönde zaman geçirmeden adım atılmalıdır. Ulusal harekette komünistlerin iradesine rağmen, bir yandan sorunun uluslararası boyutunu emperyalizme taşıyan, diğer yandan buna direnen bölge ve dünya komünist ve ilerici güçlere taşıyan bir ayrışmanın ilk adımları atılıyor. Bu gerçeğin bilinciyle hareket etmeli, yönelişlerimizde ısrarlı davranmalıyız.

6- Dünya Komünist hareketi Toparlanma Sürecinde

Dünya komünist hareketi de, sosyalist sistemin dağılmasıyla başlayan bir gerileme sürecine girdi. Daha da ötesi bütün değerleri ile ciddi bir sarsıntı geçirdi. Sosyalist ülkelerde yıllarca ülkeyi yöneten komünist parti iktidarları peşpeşe yıkıldı. Beraberinde komünist partiler dağıldı. Sosyalist ülkeler komünist hareketinde yaşanan bu süreç beraberinde, tek tek tüm kapitalist ülke komünist partilerini en başta ciddi ideolojik, kuramsal sorunlarla karşı karşıya bıraktı. Marksizim-Leninizm yeni koşullarda yeniden üretilmesi dayatan bir görev oldu. 1990 ile 1993 yılları arasındaki süreçte komünist hareket tarihin en zor anlarını yaşadı.

Komünist hareketinin bütün yönleriyle açığa vuran sorunlarına emperyalist burjuvazinin yoğunlaşan ideolojik politik saldırılarında eklenince; dünyada ideolojik olarak sağa kayış hızlandı. Özellikle kendi iç dinamikleri zayıf komünist partilerin ve komünizmden etkilenmiş devrimci radikal akımların Marksizim-Leninizm'den uzaklaştıklarına şahit olduk. Sosyalist ülkelerde ise, komünist partilerin dağılmasıyla birlikte, bir dizi yeni parti kuruldu. Kapitalist serbest piyasayı savunan partilerin yanı sıra komünistlerde yeniden örgütlendiler. Ülkemizde 1990 öncesi hemen hemen tüm politik parti ve örgütler kendilerini " Marksist-Leninist" olarak nitelendirirken; 1990 ve sonrası gelişmeler bir ayrıç işlevini üstlendi. Kimilerinde komünist savunusu giderek zayıfladı. Kimileri sosyalizmi, uzak geleceğin sorunu olarak değerlendirip, önümüzdeki süreçte yalnızca ulusal özgürlük, demokrasi gibi burjuva demokrasisi mücadelesiyle kendilerini sınırladılar. Burjuvazinin farklı politik kanatları olarak merkez sağ (muhafazakar) parti, sosyal demokrat parti gibi partilerin ilk ön adımları bugünlerde atılıyor. Bunu önümüzdeki süreçte birçok burjuvazinin kendi partisini kurması izleyebilir. Komünistlerde bütün yönleriyle kendilerini bir alternatif olarak yığınlar taşıma kavgası

içerisindedir. Ve her bakımdan kendilerini ayrı ifadelerle, alternatif olma kavgalarını sürdürüyorlar.

Eski SSCB ve Doğu Avrupa'da kapitalist restorasyon çabaları beklenen tersine yol alamıyor. Halen kapitalizme dönüş çabaları yoğun olarak devam ediyor. Ancak, doğu Almanya (Batı Almanya tarafından yutuldu) ve kısmen Macaristan dışında, diğer sosyalist ülkelerin hiç birinde kapitalizme dönüş halihazırda gerçekleşmemiştir. Bütün şiddetle iç çatışma sürüyor. Daha kapitalist restorasyon çabalarının sürdüğü bu aşamada, yığınlar tam bir hayal kırıklığına uğradılar. Reel sosyalizm altında, işsizlik, hayat pahalılığı, konut sıkıntısı, enflasyonu bilmeyen, yaşamayan ve sağlık, eğitim.... gibi yaşamsal temel hizmetlerinin parasız olmasına koşullanmış yığınlar, serbest piyasacı işleyişten şaşkına döndüler. Öyleki, kendi elleriyle yıktıkları ve sorunlarla yüklü olan reel sosyalizm arayışı bile yığınlarda yeniden ciddi bir zemin buldu. Sosyalizmin savunusu yığınlarda yeniden kitlesel dayanaklar buluyor. Serbest piyasacı güçler çok geçmeden yeniden komünistleri gördüler. Bu süreç güçlenecektir. Rusya'da, Ukrayna'da, Baltık ülkelerinde, Doğu Almanya ve Polonya'da komünistler ciddi gelişmeler kaydettiler. Bunları Bulgaristan ve Macaristan'daki komünistlerinin güçlenmesi izledi. Batı Avrupa'da sola kayış güçleniyor. Ve komünistler buralarda da, yeniden güçlenme sürecindedir. Asya, Afrika ile Latin Amerika'da toplumsal kurtuluş mücadelelerinin zeminleri güçleniyor.

Komünizm de görülen yeniden toparlanma süreci bir başka süreçle yani emperyalist-kapitalizmin dünya çapındaki bunalımın derinleşmesiyle paralel gelişiyor. Kapitalist serbest piyasa düzenlerinin sorunları ağırlaşıyor. Emperyalist propandistlerin iddia ettikleri gibi, " kapitalizm insanlığın değişmez tek dünya düzeni" olmadığı ve olamayacağı daha çıplak, yığınlarca görülüyor. En gelişmiş

ülkelerde bile kapitalizmin, yığınların yaşamsal sorunlarına çözüm getirmede aciz kalıyor.

Kapitalizme ve onun serbest düzenine yönelik eleştiriler yoğunlaşıyor, yığın eylemlerinde yoğunlaşma ve radikalleşme eğilimi güçleniyor. Reel sosyalizmin yıkılışıyla birlikte özellikle 1990'dan bu yana keyiften çatlayan burjuva ideologların (serbest piyasa düzenini göklere çıkartan şarlatanların) bugünlerde keyifleri hiç yerinde değildir. Dünya çapındaki komünist hareket yönündeki olumsuz gelişmeler süreci 1993'lerde durdu. 1993 sonu ve 1994 başlarında yeniden toparlanma ve burjuva sisteme karşı iddialı tutumlarla sosyalizmin savunusunda ileri adımlar atılıyor. Komünistler uğramış oldukları iddla kaybını aşma sürecindedir. Komünist hareketin yelkenleri dünya çapında yeniden rüzgar almaya başladı. Bunun en açık örneği; Avrupa parlamentosu seçimlerinde ,

İspanya komünistleri %7'den %14'e çıkarak rekor bir gelişme göstermeleridir.

Bütün bu gelişmelerin K. Kürdistan komünist hareketi üzerinde hem olumlu etkiler olacak hemde dünya komünist hareketinin bir parçası olarak önümüze görevler koyacaktır/koymaktadır. Bu görevlerin başlıcaları olarak;

Ülke topraklarında komünizm davasını uzlaşmaz bir ideolojik çizgi ile savunarak; kapitalizme karşı sosyal eleştiriyi tüm yönleriyle derinleştirip sürdürerek ve kapitalizme İslami bir çehre ile yeniden diriltmeyi hedefleyen Refah Partisi'nin " Adil Düzen" savunusunu işçi-emekçi halkımıza kapsamlı olarak teşir ederek; sosyalizmi ülkemizde somut bir alternatif haline getirmek; dünya komünist hareketi arasında kendini dayatan enternasyonal birliğin yaratılması çabalarına kendi cephesinden aktif yer alabilmektir.

EM AZADIXWAZIN

Kurdın Serbilindin
Naxwazın bındesti
Em aradixwazın
Doza me serbesti.
İdi em hestan
Nine rawetan
Xençer bı destan
Dıven Kürdistan.
Gelek xoş ü rındi
Pak ü serbilindi
Tev bajar ü gundi
Pak ü dewlemendi.
Dijmın pi da ser
Dıven derxın der

Bı kom ü leşker
Bıgırın Kürdistan.
Kurd şere, le dijmin
Zencir hı mıl peçan
Gernas ü merxase
Le teng büye meydan.
Zenciran bışkin
Derkevin meydan
Bırgın em tola
Kurd ü Kürdistan

CIGERXWIN 1985

ÖLÜM ADIN KALLEŞ OLSUN

Avni REŞ

...Öylesine güçlü öylesine sevecen, öylesine dolu bir yürek ki anlatmak oldukça zor.

Azad yoldaşı anlatmak, onun yaşamış olduğu kısa ama onurlu yaşamını anlatmak demektir.

Azad yoldaş 13.12.1993 tarihinde Almanya da geçirmiş olduğu elim bir kalp krizi sonucu ebediyen aramızdan ayrıldı; Ama; onun düşünceleri tasarımları ve üstün mücadele azmi her zaman aramızda yaşayacaktır.

Umudu, mücadele geleneği ve halkın bağımsızlık mücadelesini sosyalizmle taçlandıracağına olan inancını yıllar önce Urfa'nın Halfeti ilçesinin Ereğ köyü'nden Avrupa'ya taşımıştı. Fizikmen Avrupa'da yaşayan Azad yoldaş, tasasıyla, sevinciyle, kederiyle, düşüncesiyle, umuduyla Kürdistan'ın derinliklerin de, Fabrikaların da, dağlarında, köylerinde, Şehirlerinde, uçsuz bucaksız ovalarında yaşadı.

Halkına ve politik düşüncelerine olan inancı ile yaşamına biçim vermeye çalışıyordu; Kürdistan gerçeği yaşamının vazgeçilmez bir parçası haline gelmişti. Kürtçe'yi bilmediği halde öğrenmek için can atıyordu; "Yaşadığım ülkenin dilini öğrenmektense Kürtçe'yi öğrenmek benim için birincil sorundur.." diyen Azad yoldaş, değişik dergilerde ki Kürtçe ders dizisini titizlikle ve itina ile takip etmeye çalışıyordu. Öğrenmiş olduğu her yeni Kürtçe kelime ile hayatı renkleniyor sevinci gözlerinin derinliklerinde ifadesini buluyordu. Kürtçe öğrenmeyi faşist TC devletine karşı yürütülen mücadelenin bir parçası olarak görüyordu.

Okumak, araştırmak Azad yoldaşın günlük yaşamı haline gelmişti. Sürekli okuyor; okuduklarını ise yoldaşları ile tartışmayı bir nevi sindirmek olarak görüyordu. "Ben, okuduğum konuları tartışmadan ve konuşmadan anlamıyorum" diyen, Azad yoldaş bu özelliği ile çevresindeki dostlarını bir nevi okumaya ve araştırmaya özendiriyordu. Okuma konusundaki özverisini geliştirmiş bir kütüphanenin yaratılması ile bütünleşmek istiyordu.

Mültecilikten dolayı özlemini çektiği ülkesine gidemiyordu. Ülkeye gidenler kendisine bir isteğini sorduklarında o muhakkak bir kitap listesi veriyor ve ayrıca gitmiş olduğu yerler neresi olursa olsun; devrimci ve sosyalist gazete-dergi bürolarına uğramalarını bir istek olarak bildiriyordu.

Kürdistan'a olan özlemi gün geçtikçe çekilmez hal alıyordu. Sürekli ülkeyi anlatmak istiyordu; anlatırken dalıp dalıp gidiyor, tek isteği ve arzusu tekrar ülkeye gidip sıcak mücadele içinde yer almak ve yoldaşları ile omuz omuza mücadele etmek adeta tesellisi olmuştu. Partisine ve partili mücadeleyi ülke topraklarında sürdürmek isteği içinde bir umud gibi yerermeye başlamıştı. Ülke özlemini taze tuttuğu dönemlerde kendisinden daha kıdemli olan yoldaşlar, ona takılıyorlardı "herkes sırasını beklemeli Azad yoldaş, sana sıranın gelmesine daha yıllar var" diye atıfta bulunurken bir hüznü çöküyordu ve biran olsun Avrupa'da kalmak istemiyordu.

Hemen başlıyordu konuşmaya "yoldaşım siz buranın dilini, yaşantısını ve yaşam biçimini öğrenmişsiniz ben ne dilini öğrendim nede yaşantısından birşeyler anladım, onun için bana öncelik tanımanız gerekiyor". Ülkesine ve halkına olan özleminin öntüne hiç birşey geçemiyordu.

Sosyalist sistemin dağılması yoldaş olduğuna üzmüştü; fakat sosyalizme olan inancı adeta güçlenmişti. "Bu dönemde daha çok Marksizm-Leninizm sarılmak gerekir" diyen Azad yoldaş sosyalizmden uzaklaşan örgütleri açmasız olarak eleştiriyor ve kurtuluşun sosyalizmde olduğunu sesli olarak dile getiriyordu. O Marksizm ve Leninizm olan inancı ile gerçek bir Komünisti ve KKP'nin bir savaşçısı idi.

KKP Almanya hücrelerinin oluşumunda büyük emeği geçen yoldaş, partimizin Almanya'daki örgütlenmesinde ve güçlenmesinde katkılarını almıştı.

Kahbe ölüm, tam verimli çağında, ulusuna ve partisine sağlayacağı değerleri ve kazanımları oluşturmasına mücadele etmedi.

Ülkeden almış olduğu en ufak bir haberi dahi yoldaşları ve çevresi ile paylaşmak istiyordu. Paylaşıcılık onun yaşantısında önemli bir yer oluşturmaktaydı. Özellikle Landsberg'de kampta yaşantısı bu özelliğini çok güzel yansıtıyordu. Azad yoldaşın Kampta gelmesi ile birlikte kamptaki yaşam adate değişmişti. Kampta değişik uluslardan farklı farklı insanlar yaşamaktaydı. Kamp yaşantısının yaratmış olduğu ştrep beraberinde bir takım düzensizliği yerleştirmişti. Düzensiz yaşam kampın doğal görünümünü son derece etkilemişti. Azad yoldaş bunun böyle gitmeyeceğini değiştirmek

gerektiğini Kürdistanlılarla ve Türkiye'lilerle görüştüğünden sonra konuyu yetersiz olan Almancasıyla diğer uluslardan mültecilerle konuşarak kısa sürede çözümlendi. Bir anda kamp doğal güzelliğine ulaşmış oldu. Diğer uluslardan mültecilerin yoldaşa büyük saygıları vardı. Onu herşeyin üstünde tutuyorlardı. Herkes ona Kürt Ahmet diyordu. Telefonla arayanlar "Kürt Ahmet"le görüşmek istiyorum dedikten sonra görüşebiliyorlardı. Kısa süre içinde kampta komün yasantısını hayata geçirmişti. Düzenli eğitim çalışmasından spora ve müzik çalışmasına denk kolektif bir yaşam oluşmuştu.

Karamsarlık ve umutsuzluk yoldaşın yaşantısında hemen hemen hiç yoktu. Her şart altında gülümseyen ve sevecen bakışlarını yüz hatlarından hiç eksik etmeyen alçak gönüllü güzel insan... herkesin sevyesine inmesindeki ustalığı bilen özelliği onu hep sevdirmiş ve saydırmıştır. Espirili yanı onun yaşantısında bir başka özellik ve renk oluşturmaktaydı. Suskunluklar onun espirileri ile şenlenir gürültüler onun uyarıcı sözleri ile son bulurdu. O adate bir önderdi...

Hangi gelenekten olursa olsun herkese karşı bakış açısındaki inceliği ve sevecenliği ve beslemiş olduğu yakınlık duygusu; yoldaşlarına karşı göstermiş olduğu sıcak ve samimi yanı ile bütünleşirdi. Her hangi bir fark gözetmeksizin yapması gereken şeyleri kusursuz ve eksiksiz yapmaya özen gösterirdi. Ama aradaki politik farklılığı ise taviz vermeksizin ardıcıl bir biçimde tartıştırdı. Tartışmada ki esnekliği ve olgunluğu tartıştığı kişinin konumu ne olursa olsun, tartıştığı kişiyi anlamaya ve ondan birşeyler öğrenmeye çalışırdı. Tartışmadaki amacı birilerini mat etmek değil, Kürdistan gerçeğinin geleceğine yönelik politik tespitlerin, Kürt halkının mücadelesine sağlayacağı desteği ortaya çıkartmak ve Bağımsız Demokratik Kürdistan Cumhuriyeti olgusuna yönetmek istiyordu. Her tartışmada birşeyler öğrenmiş olmanın

mutluluğunu yaşıyordu. Dünyası çok genişti. Dar kâlıplardan dünya'ya bakmayı reddederdi.

Örgütsüz ve bağımsızlara karşı hiçte iyi şeyler düşünmezdi. Onları köksüz ve verimsiz bir ağaç olarak değerlendirirdi. Örgütlü mücadele onun yaşamında bir başka yan oluşturuyordu. İnanışın gelişiminde partili yaşamın yerini hiç birşeyin dolduramayacağına bilinçinde hareket eden Azad yoldaş; her oluşumu örgütlü mücadeleye tabii kılmaya çalışırdı.

Disiplin onun mücadelesinde bir başka yan oluştururdu. Savsaklamaya ve disiplinsizliğe karşı son derece sert bir özelliği vardı. En ufak bir hatayı dahi kabul etmek istemez, hata yapan kişi yapmış olduğu hatayı bir özeleştirisi ile geçiştirmesi onun için bir özeleştirisi değildir, kendisini değiştirmeli, yenilemeli ve üretmelidir...

Amacım Azad yoldaş mücadeleye yoldaşlarına ve Kürt halkına anlatmak ama bunu başaramayacağım bir gerçek, fakat yinede denemek istedim. Yoldaşın bazı özelliklerini ve Kürt halkının ulusal ve sosyal mücadelesine bakış açısını kısa olarak özetlemeye çalıştım. Yoldaş kısa ama onurlu bir yaşamı en güzel bir biçimde yaşadı, fakat yapmak istediklerinin büyük bir çoğunu yapmadan aramızdan ebediyen ayrıldı. Onun yerini doldurmak ve mücadele bayrağını omuzlamak oldukça zor bir olay; Almanya'daki yoldaşları bırakmış olduğu mücadele bayrağını çoktan omuzladılar bile; ama yerini dolduramadılar. Onun yeri ancak bağımsız demokratik Kürdistan Cumhuriyeti olduğu zaman doldurulur.

Ahmet Göçer (Azad ROJ) yoldaş seni, devrimciliğe olan inancımızla yaşatacağız.

ŞEHİTLERİMİZ

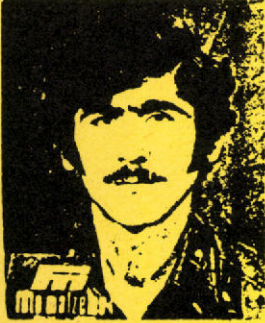

HALİL ULUĞ

YUSUF ALİ ERBAY

Yek bi yek
Bi stran
Çün.
Bi dilan
Li şopa tekoşeriya gerdenezayi
Di sorayiya asiwani de
Li roava
Wek sorgula
kî ji xunava
spede
Ru hatiye bestin.
Dî bin xavika roje de,
pe re rawestin
Ne zivirin edi li şopa xwe
Çün.
Be bihistin.

MUSTAFA KIRMIZIGÜL

İHSAN YILMAZ

KAVGAMIZDA YAŞIYORLAR.....

KKP 3. Genel Kongresi Kararlarından:
KİTLE HAREKETİNİN YÜKSELTİLMESİ, DİRENİŞ
KOMİTELERİ ve HALK CEPHESİ

A) Kürdistan'da diriliş ve direniş sürecinde yükselen halk hareketi, Serhuldan'la birlikte yeni bir aşamaya ulaşmıştır. Serhuldan, TC devletinin halkımıza açtığı savaşa karşı emekçi kitlelerin haklı ve meşru direniş hareketidir; halkımızın ulusal çapta ortaya koyduğu büyük bir kitle eylemidir.

Serhuldan, halkımızın ulusal zulme karşı tepkilerinin dayanılmaz boyutlara ulaştığını ortaya koymuş; genci-yaşlısı, kadını-çocuğu, esnafı-köylüsüyle Kürt halkını devrimci birleşik eylemde buluşturmuş; TC devleti ile halkımız arasındaki uçurumu derinleştirmiş ve halkımızın kurtuluşunun halk ayaklanmasından geçtiğini göstermiştir.

B) Kitlelerin bağımsız devrimci eylemlerinin kökleri derin ve güçlüdür. Kendiliğinden yükselen kitle eylemleri bundan sonrada gündeme gelecektir. Yükselen halk hareketinin politik ve örgütsel yönlendiriciliğini yapmak; halk hareketini, Kürdistan Halk Cumhuriyetini hedefleyen halk ayaklanması boyutuna çıkartmak için, devrimci politik parti ve örgütlerin sürece birlikte müdahale ve öncülük etmesi gerekir.

C) Halk hareketinin politik ve örgütsel birliği ve yönlendiriciliği için Kürdistan Halk Kurtuluş Cephesi yaratılmalıdır.

Halk cephesi bugünkü koşullarda tabandan eylem birliğiyle gerçekleşebilir. Kitle hareketinin yaradığı direniş komiteleri halk cephesinin ve kitle iktidarının bugünden temelleri atılan nüveleridir.

Direniş komitelerinin çalışmalarına temel oluşturacak bir program ortaya koymak; bu program etrafında direniş komitelerini örnek, yaygınlaştırmak, geliştirmek ve kitle eyleminin örgütleyicisi ve yönlendiricisi haline getirmek gerekir.

Direniş komiteleri üretimin ve sosyal yaşamın her alanında kurulmalıdır.

D) Kitle hareketinin yükseltilmesi önümüzdeki dönemin en başta gelen görevidir. Gelişen ulusal direniş süreci ve yükselen kitle hareketlerinde omuzlaması gereken görevlerini henüz üstlenmeyen işçi sınıfının rolünü ve etkisini artırmak ve işçi sınıfını mücadelenin ana eksenine haline getirmek ivedi ve zorunludur.

Bu gerçekleri göz önünde bulunduran kongremiz; aşağıdaki kararları almıştır:

1- KKP; halk cephesine giden yolda direniş komitelerinin oluşturulması, programlarının netleştirilmesi; önümüzdeki dönemde patlaması muhtemel kitle hareketlerinin yönlendirilmesi ve bizzat kitle eyleminin yaratılması amacıyla çalışacak ve bu türden eylemlerin diğer devrimci güçlerle birlikte örgütlenmesi için mücadele edecektir.

2-Hayatın her alanında birleşik eylemin yaratılması için aktif, insiyatifli, girişken ve devrimci güçlerle işbirliğine açık, esnek bir politika izleyecek; ulusal kurtuluş hareketini devrimci-demokratik temellerde birleştirecek her türlü girişimi destekleyecektir.

3- KKP; halk hareketine proletaryanın öncülük etmesi ve damgasını vurması için mücadele edecektir.

4- KKP; halk hareketinin kalıcı başarısı ve nihai zaferi için Türkiye işçi sınıfı ve emekçi halkıyla birlikte mücadelenin örgütlenmesine çaba harcayacaktır.

Yazışma Adresi: Postfach. 731 47803 Krefeld / Deutschland